

Čís. 2140.

Šu 265 tr. ř. jest použití je n tehda, když dříve vyneseny rozsudek v době vynášení nového rozsudku vešel již v moc práva. Není-li tomu tak, jest vysloviti novým rozsudkem trest bez ohledu na ustanovení Šu 265 tr. ř. Vejde-li pak prvý rozsudek v moc práva, lze hledati odpomoc proti přemíře obojím potrestáním přivoděné pořadem Šu 410 tr. ř.

(Rozh. ze dne 16. října 1925, Zm I 601, 25.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací uznal po ústním líčení o zmateční stížnosti generální prokuratury na záštitu zákona právem:

Rozsudkem okresního soudu v Přelouči ze dne 3. dubna 1925, pokud jím v trestní věci Emilie Š-ové použitím Šu 265 tr. ř. bylo upuštěno od vyslovení trestu za přestupek Šu 431 tr. zák., jímž uznána byla obžalovaná vinnou, porušen byl zákon v předpisu Šu 265 tr. ř., §§ů 32, 265, 431 tr. zák.

D ů v o d y:

Emilie Š-ová byla rozsudkem okresního soudu v Přelouči ze dne 3. dubna 1925 uznána vinnou přestupkem proti bezpečnosti těla podle Šu 431 tr. zák., nebyl jí však použitím Šu 265 tr. ř. vzhledem k rozsudku téhož soudu ze dne 26. března 1925, jímž byla odsouzena pro přestupek podle Šu 491 tr. zák. k pokutě 100 Kč případně do vězení na tři dny, žádný trest uložen. Podle trestního spisu okresního soudu byl rozsudek ze dne 26. března 1925 k odvolání Emilie Š-ové co do viny rozsudkem krajského jako odvolacího soudu v Chrudimi ze dne 23. dubna 1925 změněn, odvolání bylo vyhověno a Emilie Š-ová byla podle Šu 259 čís. 3 tr. ř. sprostěna z obžaloby. Následkem toho Emilie Š-ová, ač rozsudkem ze dne 3. dubna 1925 uznána byla vinnou přestupkem podle Šu 431 tr. zák., zůstává bez trestu. Rozsudkem okresního soudu v Přelouči ze dne 3. dubna 1925 byl porušen zákon v ustanovení Šu 265 tr. ř., §§ů 32, 265, 431 tr. zák. Stanovisko, které zaujal okresní soud v Přelouči v tomto případě, použiv v pozdějším rozsudku předpisu Šu 265 tr. ř., jakkoli dřívější rozsudek ještě nenabyl moci práva, vedlo následkem zrušení tohoto rozsudku a sprostění obžalované soudem odvolacím k zcela nemožnému a zásadám trestního zákona (§§y 32, 265 tr. zák.) se příčícímu výsledku, že trestný čin (přestupek podle Šu 431 tr. zák.), jímž byla obžalovaná uznána vinnou, zůstává bez trestu. Již tento výsledek nasvědčuje neklamně tomu, že výrok soudu spočívá na nesprávném pojetí předpisu Šu 265 tr. ř. Byť i to nebylo v zákoně výslovně zdůrazněno, dlužno mít za to, že § 265 tr. ř. má na zřeteli pouze trest právoplatný, neboť není možno, by zákon ukládal soudu ve druhém rozsudku přihlížení k trestu, v prvém rozsudku vyslovenému, o němž, ježto je nebo může ještě býti napaden buď tou neb onou stranou, nelze tvrditi, že by mohl tvořiti spolehlivý podklad pro vyměření trestu za nový trestný čin. Šu 265 tr. ř. jest proto použití je n tehda, když rozsudek dříve vyneseny v době vynášení nového rozsudku vešel již v moc práva. Nebylo-li tomu tak, jest vysloviti novým rozsudkem trest bez ohledu na ustanovení Šu 265

tr. ř., jakoby šlo o trestný čin zcela samostatný. Jen tak možno předejít případnému, zásadám trestního zákona naprosto se přičicímú výsledku, jaký nastal i v projednávaném případě. Vejde-li později prvý odsuzující rozsudek v moc práva, pokud se týče, zůstane-li obžalovaný i po rozhodnutí o opravném prostředku proti němu k trestu odsouzen, bude mu hledati odpomoc proti přemíře obojím potrestáním přivoděné pořadem Šu 410 tr. ř. (Stejně Herrnritt: Ku praxi Šu 265 tr. ř. z roku 1873, Právník str. 169 násl. ex 1925.). Bylo proto ve smyslu §§ú 33, 479 a 292 tr. ř. o zmateční stížnosti generální prokuratury na záštitu zákona uznati právem, jak se stalo.

Čís. 2141.

Nemůže-li býti obžalovanému obžaloba v tuzemsku doručena, jest postupovati podle Šu 421 tr. ř., nikoliv provésti doručení obžaloby cizozemskou právní pomocí.

(Rozh. ze dne 16. října 1925, Zm I 647/25.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací uznal po ústním líčení o zmateční stížnosti generální prokuratury na záštitu zákona právem:

Dožádáním vyšetřujícího soudce v Hradci Králové ze dne 2. března 1925 na úřední soud v Löwenbergu v Prusku o doručení obžalovacího spisu státního zastupitelství v Hradci Králové Rudolfu M-ovi pro zločin podvodu podle §§ú 197, 200, 203 tr. zák. porušen byl zákon v ustanovení Šu 421 tr. ř. a zákon ze dne 23. července 1919, čís. 449 sb. z. a n. Usnesení vrchního zemského soudu v Praze ze dne 10. dubna 1925, kterým byla obžaloba připuštěna, i rozsudek krajského soudu v Hradci Králové ze dne 17. června 1925, se zrušují a soudu tomu se ukládá, by dále podle předpisu Šu 421 tr. ř. jednal. Odvolání Rudolfa M-a proti uvedenému rozsudku stává se bezpředmětným.

Důvody:

Proti čsl. příslušníku Rudolfu M-ovi, rolníku v M. v Prusku, podána byla po trestním vyhledávání u krajského soudu v Hradci Králové státním zastupitelstvím obžaloba ze dne 24. února 1925 pro zločin podvodu podle Šu 197, 200, 203 tr. zák. Obžaloba nemohla býti obviněnému v tuzemsku doručena, jelikož bydlí v M. v Prusku. Přípisem vyšetřujícího soudce v Hradci Králové ze dne 2. března 1925 byl úřední soud v Löwenbergu v Prusku dožádán o doručení obžaloby, kteréž doručení dne 21. března 1925 provedl. Obviněný podal na to proti obžalobě u okresního soudu v Hradci Králové námitky, které byly postoupeny krajskému soudu tamtéž a předloženy vrchnímu zemskému soudu v Praze. Ten usnesením ze dne 10. dubna 1925 obžalobu připustil, načež krajský soud v Hradci Králové ustanovil hlavní přelíčení na den 17. června 1925 a předvolal k němu obviněného úředním soudem v Löwenbergu. K hlavnímu přelíčení obžalovaný se nedostavil, načež přelíčení konáno dne 17. června 1925 podle Šu 427 tr. ř. v jeho nepřítomnosti a vynesen odsuzu-